

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1233/2020
28.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела силовање из члана 178. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Милана Ћурчића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Јагодини К. број 20/19 од 28.01.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 број 361/20 од 06.08.2020. године, у седници већа одржаној дана 28. октобра 2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Милана Ћурчића поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Јагодини К. број 20/19 од 28.01.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 број 361/20 од 06.08.2020. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док се исти захтев у осталом делу **одбацује**, као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Јагодини К. број 20/19 од 28.01.2020. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела силовање из члана 178. став 2. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од 2 године. У ову казну, окривљеном је урачунато време проведено у притвору од 30.09.2018. године до 15.10.2018. године, на основу члана 63. КЗ.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да суду плати на име паушала износ од 10.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, на основу члана 264. ЗКП. Истовремено је одређено да трошкови поступка падају на терет окривљеног, о чијој ће се висини одлучити посебним решењем.

Оштећена ББ је ради остваривања имовинско-правног захтева упућена на парнични поступак.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 број 361/20 од 06.08.2020. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Јагодини и браниоца

окривљеног АА – адвоката Милана Ђурчића, а пресуда Вишег суда у Јагодини К.број 20/19 од 28.01.2020. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Милан Ђурчић због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, те да у смислу одредбе члана 488. став 3. ЗКП одреди да се извршење правноснажне пресуде одлаже.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује да су нижестепене пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП јер се заснивају на доказу на коме се по одредбама ЗКП-а не могу заснивати.

С тим у вези, у захтеву се истиче да је суд на главном претресу преслушао ДВД са аудио записом, који је скинут са мобилног телефона окривљеног, те да се пресуда на том доказу не може заснивати обзиром да снимање није извршено у складу са одредбама члана 171. и 172. ЗКП.

На исту повреду закона, бранилац окривљеног указивао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а Апелациони суд у Крагујевцу, као другостепени, оценио је ове жалбене наводе неоснованим и у образложењу своје пресуде Кж1 број 361/20 од 06.08.2020. године, на страни 5, став први и трећи, изнео јасне и довољне разлоге за закључак да првостепена пресуда није заснована на незаконитом доказу. Ове разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне и довољне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Из наведених разлога, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, у делу у којем се нижестепене пресуде побијају због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, одбијен је као неоснован, на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП.

У осталом делу, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног указује на постојање битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП и с тим у вези истиче да је изрека пресуде потпуно неразумљива, која повреда у смислу одредбе члана 485. став 4.

ЗКП не представља дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца. С тога Врховни касациони суд у овом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног одбацио као недозвољен, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП.

Поред тога, захтевом се указује и на постојање битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и с тим у вези истиче да је изрека пресуде измењена у односу на оптужење, међутим бранилац у захтеву не наводи конкретно у чему се ова измена изреке у односу на диспозитив оптужног акта састоји, већ указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање истицањем да се из изреке „не види да ли је оштећена пристала на сексуалне односе са окривљеним због претњи да ће окривљени изнети нешто што би шкодило њеној части или угледу..... или пристаје добровољно, или пристаје због примене неке силе“.

Како погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљенима преко бранилаца, то је захтев и у овом делу одбачен као недозвољен, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП.

Са свега изложеног, а на основу одредаба члана 491. став 1. и 2. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник,
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић